

POSTANOWIENIE

Dnia 22 stycznia 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Henryk Pietrkowski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 22 stycznia 2010 r.,
skargi B. S.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku

Sądu Okręgowego w K.

z dnia 26 czerwca 2009 r., sygn. akt VII Ca (...)

wydanego w sprawie z powództwa S. B.

przeciwko B. S.

o zapłatę,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Skarga pozwanego B. S. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 26 czerwca 2009 r. podlega odrzuceniu z następujących przyczyn.

Skarga nie spełnia wymagania przewidzianego w art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c., nie wskazano w niej bowiem przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne. Nie sanuje tego braku wskazanie podstaw, na których skarga została oparta, skoro wymagania skargi zawarte w pkt 2 i 3 art. 424⁵ § 1 k.p.c. są niezależne od siebie i spełniają, jako istotne elementy skargi, różne funkcje.

Ponadto skarga nie spełnia wymagań, o którym mowa w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. Uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy polega na przedstawieniu wyodrębnionego wyводу przekonującego, że szkoda została wyrządzona oraz określającego czas jej powstania, postać i związek przyczynowy z wydaniem orzeczenia niezgodnego z prawem (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 141, z dnia 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05, niepubl., z dnia 23 września 2005 r., III CNP 5/05, niepubl., z dnia 22 listopada 2005 r., I CNP 19/05, niepubl.). Tymczasem z uzasadnienia skargi wynika, że szkoda, na którą wskazuje skarżący jeszcze nie zaistniała. W takim wypadku skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem nie przysługuje (por. postanowienie SN z dnia 11 stycznia 2006 r., II CNP 13/05, OSNC 2006, nr 6, poz. 110 oraz postanowienie SN z dnia 27 października 2005, V CNP 28/05, niepubl.).

Na marginesie zauważyć należy, że przepisy Kodeksu postępowania cywilnego nie przewidują możliwości wyzywania strony do uzupełnienia braków skargi w razie stwierdzenia niezachowania warunków formalnych, o których mowa w art. 424⁵ § 1 k.p.c. Nawet gdyby na skutek takiego wezwania skarga została uzupełniona, to i tak będzie ona podlegała odrzuceniu przez Sąd Najwyższy.

Z powyższych względów, orzeczono jak w sentencji (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).